

Kondor Attila városi szilvetteket metszett ki a hegyekből

KÉPZŐ

KOCSIS KATICA / 2024. OKTÓBER 8.

[HTTPS://KULTURA.HU/KONDOR-ATTILA-RESIDENT-ART-VERTIKALIS-TAJ/](https://kultura.hu/kondor-attila-resident-art-vertikalis-taj/)

Kondor Attila elmúlt két évének festményei az európai és a japán művészeti hagyományokból egyaránt merítenek. A budapesti Resident Art galéria Vertikális táj című kiállításán a művész legújabb ciklusának darabjait és festményanimációit láthatjuk.

A Kondor Attila-kiállítással nyílt meg az új helyre költözött galéria

A legizgalmasabb e művek csendje. Csak állunk a képek előtt, amelyeken már minden megtörtént, de még semmi sem kezdődött el, a mozdulatlan tájakon

megmerevednek a pillanatok, hiányok képződnek, tátongó ürességek, amelyeket saját emlékeinkkel töltünk fel. Meditációra és kontemplációra hívnak e festmények, amelyek lelassítanak, arra készítetnek, hogy megálljunk, vegyünk egy nagy levegőt, és elmerengjünk a léttel szembesülve.

A szemlélődés gyönyöréből táplálkozó kompozíciók ezek. Olvashatók a művész belső tájaiként, ugyanakkor tükrök is, amelyekben megláthatjuk magunkat. És bár ember nélküli tájakra nyílik kilátás előttünk, a képek mégis rólunk szólnak, önmagunk megismerését segítik, ahogy a kiállítás kísérőszövegében olvassuk is: „Metaforikus címadásai (*Splendor Solis, Ontogenezis, Részesülés a létben, Napváros, Magasból épülő város*) arra a metafizikai hagyományra utalnak, amely meghatározza gondolkodását, szemléletmódját és végső soron festészetét is. Ez a hagyomány nemcsak tud az ember feltétlenségéről, hanem a végső valóságot és önmagunk megismerését is a jelenségek, a természet rejtett arcának és maga az érzékelő szemlélésén keresztül tartja lehetségesnek.”

Ezek a festmények bizonyos értelemben klasszikus tájképekként is olvashatók, amelyek a nyugati festészeti hagyományból táplálkoznak. Hegyi látképek, végtelen

tájak, amelyek a kanti értelemben vett fenséges fogalmát juttatják eszünkbe. Ugyanakkor a letisztult, világos vidékek líraiságuk folytán belső, érzelmi térképek is, amelyekre rávetülnek a városi sziluettek. Pontosabban ezek megtörik a természeti tájakat, kiszakítanak belőlük egy darabot, hiányossá téve őket, miközben maguk is az ürességet hordozzák magukban. Nincsenek kapaszkodóink, mert a látképnek csupán a körvonala látszódik.

Mintha újabb réteg kerülne a kompozícióra, de valójában kivágatról van szó, amely megidézi a japán festészeti hagyományokat, a fametszetek vizualitását is eszünkbe juttatva. Arról is szól ez, ahogy az ember kiszakítja magának a teret, birtokba veszi a természetet, elvesz, kimetsz, foglal, kisajátít. Ez az egyébként erőszakosnak gondolt gesztus Kondor képein mindenféle agressziótól mentesen jelenik meg, s a szemlélődésen keresztül válik világossá. A háborítatlan természet és az épített környezet viszonya jelenik itt meg, és bár a kiszakítás elvételt jelent, e kompozíciókon létrejön a harmónia a hegyi látkép és az urbánus környezet között. Összeolvadást, kapcsolatot érzünk a kétféle minőségű helyszín között, sőt olykor úgy tűnik, a városi sziluett csupán árnyékként vetül rá a környezetre. A festőien megalkotott hegyek izgalmas ellenpontot képeznek a higgadt, kimért városi tájképpel.

A sziluettek általában horizontálisan húzódnak a képeken, a kiállítás két legnagyobb műve azonban a vertikális mentén szerveződik. Az egyik függőleges metszések „vágják szét” a tájat, s három táblaképből áll össze a látvány, a másikon pedig a tükröződés játéka kelt vertikális hatást. Mindez azonban metaforikusan is értelmezhető: a világ ezeken a műveken nem lineárisan bejárható tér, hanem alsó és felső dimenziókból, lentből és fentből tevődik össze.

Elgondolkodtatók azok a kompozíciók is, amelyeket a kitáruló ajtók látványa szervez. A galériába lépve egy olyan mű fogad, amelyen az ürességbe, a csendbe, a semmibe nyíló ajtó látható, a látogatót is beljebb invitálva, míg vele szemközt belső térből tekintünk kifelé, így ez az alkotás a búcsú gesztusaként is felfogható.

A kiállítás október 26-ig látogatható a [Resident Art galériában](#).

Fotó: Asszonyi Eszter / Resident Art